

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2592/2021
21.10.2021.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Арсенијевић, адвокат из, против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Срето Качар, адвокат из ..., ради исплате, вредност предмета спора 5.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 383/21 од 25.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 383/21 од 25.02.2021. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 48/20 од 23.10.2020. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име дуга исплати износ од 5.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.05.2016. године па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 383/21 од 25.02.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 48/20 од 23.10.2020. године.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези одредбе члана 100. став 1. ЗПП.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони су је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд

пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом тужиоца указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, у вези одредбе чл. 100 ст. 1 Закона о парничном поступку, учињене у поступку пред другостепеним судом. Имајући у виду да се докази изводе пред првостепеним судом, то повреда одредбе члана 100. став 1. ЗПП није могла бити учињена у поступку пред другостепеним судом. Повреда одредаба парничног поступка учињена у поступку пред првостепеним судом, не представља разлог за изјављивање ревизије, сходно одредби члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Предмет тужбеног захтева је враћање зајма, који је према наводима тужбе, тужилац позајмио сада покојном ВВ, супругу овде тужене, дана 15.05.2011. године. Према утврђењу првостепеног суда, тужилац и пок. ВВ су били дугогодишњи пријатељи. Покојни ВВ предао је тужиоцу на коришћење аутомобил марке Мерцедес ..., година производње 2002. Дана 07.11.2012. године сада пок. ВВ поднео је тужбу против овде тужиоца ради повраћаја наведеног аутомобила. Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8828/2012 од 31.05.2013. године обавезан је овде тужилац да именованом врати аутомобил и предвиђено је да се овде тужилац може ослободити те обавезе уколико првобитно туженом ВВ исплати износ од 850.000,00 динара. Тужилац и преминули ВВ су били у завади од времена када је пок. ВВ дао тужиоцу на коришћење наведени аутомобил. Поменути је преминуо дана ...2018. године, а поступак је настављен у односу на његову супругу, као наследника заоставштине. Првостепени суд је утврдио да признаница од 15.05.2011. године, коју је тужилац приложио као доказ да је пок. супругу овде тужене позајмио утужени износ новца, представља фалсификовану исправу. Утврђено је да је иста настала преиначавањем оригиналног примерка признанице од 04.04.2012. године на тај начин што је искоришћен оригинални потпис покојног туженог ВВ и преузет текст признанице од 04.04.2012. године, који је ручно одсечен и унет на спорну потврду од 15.05.2011. године (на којој се налази и датум 15.05.2015. године).

Првостепени суд оценом изведених доказа није прихватио као утврђену чињеницу да је тужилац позајмио туженом износ новца који потражује у овом поступку. Услед наведеног одбија тужбени захтев за враћање тог износа.

Другостепени суд у свему прихвата дате разлоге првостепеног суда и потврђује првостепену пресуду.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Уговор о зајму дефинисан је одредбом члана 557. ЗОО као уговор код ког се зајмодавац обавезује да преда у својину зајмопримцу одређену количину новца или којих других занимљивих ствари, а зајмопримац се обавезује да му врати после извесног времена исту количину новца, односно исту количину ствари исте врсте и истог квалитета. Како у току поступка није утврђено да је тужилац предао туженом, односно пок. супругу тужене, утужени износ новца, то не може постојати обавеза тужене да тужиоцу врати наведени износ.

Ревизијом тужиоца оспорава се утврђено чињенично стање, односно оцена доказа, и указује се да је графолошко вештачење извршено на основу фотокопије признанице, што није дозвољено у складу са одредбом члана 100. став 1. ЗПП. Такође

се указује да предметна признаница од 04.04.2012. године, у погледу које је вештак нашао да је њена садржина унета у спорну потврду тужиоца од 15.05.2015. године не постоји у предмету П 8828/12, на који се вештак позива.

Како је већ образложено, ревизија се не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред првостепеним судом, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, сходно одредби члана 407. став 2. ЗПП.

Околност на коју ревидент указује да се признаница од 04.04.2012. године на којој вештак базира свој налаз, не налази у предмету П 8828/12 (у који је извршен увид), цењена је од стране нижестепених судова. Утврђено је да чињеница да је фотокопија признанице од 04.04.2012. године накнадно нестала из списка предмета Основног суда у Новом Саду П 8828/2012 не утиче на другачију оцену налаза и мишљења судског вештака Љиљане Цветковић, с обзиром да се иста налази у скенираном формату и да је ранији пуномоћник тужиоца, који је такође извршио увид у списе тог предмета, потврдио да се предметна признаница налази у спису предмета.

Имајући у виду изнете разлоге, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У складу са изнетим, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 414. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић